Ročník XII. — Číslo 4. Kvasilov dne 30. ledna 1937. Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Hlas Volyně

Dělati věci, jež se člověk bojí dělat, je první předpoklad a zákon velikosti.
John Davidson

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

O našich valných schůzích.

Měsíc leden a únor v každém novém roce jsou obdobím, v kterém se konají obyčejně valné schůze. Konají je odbory, různé spolky, konají je o něco později naše důležité instituce. Všem valným schůzím nutno přidávati nevšední význam. Dle toho jak ony jsou obeslány, jaký je jejich průběh možno správně vytvořiti si pojem o každém spolku aneb instituci. Nutnost valných schůzí většina z nás náležitě oceňuje, ačkoliv mnoho jest ještě dodnes takových středisk, kde valné schůze konají se jednou za několik let aneb vůbec se nekonají. To samo již dostatečně svědčí o tom jaký čilý život jest v takové organisaci, jaký ohromný zájem jest v té osadě o organisace, o kterých pomalu všecky občané zapomenou.

Každá valná schůze vždy vzpruží hlavní správu každého spolku aspoň na určitou dobu k aktivnější činnosti, kromě toho i ostatní členové přemýšlejí o schůzi, mnoho se vyjasní při debatě a nejedno nedorozumění se odstraní. Jsou to všecko důvody, které mluví dostatečně za pravidelné roční konání schůzí. Ovšem záhodno každou takovou schůzi dobře obmyslit a její kladné výsledky propagovati, zase stinných stránek se vyhýbati.

V minulém roce několikráte bylo již poukázano v „Hlasu Volyně", že význačné instituce příliš málo, ba skoro vůbec neinformují naši veřejnost o výsledcích své práce, co škodlivě se odráží potom na zájmech těchto institucí. Žádná z našich starších organisací vůbec na ty články nereagovala. A co nejdivnější, že dříve před několika lety články o činnosti byly periodicky umišťovány. Ten neblahý zjev trvá po dva roky. V tomto roce se dostává ze strany redakce „H. V." a „Zornice" pisateli článků úplná satisfakce, neboť v článku „Volynské zpravodajství" a „Do čtvrtého ročníku" pp. redaktoři zdůrazňují jednomyslně význam zpravodajství a podotýkají, že příliš málo se informuje naše veřejnost o důležitých otázkách, že tím se nikterák nepřispívá k vyřešení začatých slibně akcí. Snad po těchto všech úsudcích o významu zpravodajství v zájmu celku naše všecky spolky tak i důležité organisace budou více věnovati pozornosti informování, neboť celá řada dopisovatelů z různých končin rozsáhlé Volyně konstantuje to nebezpečí věčného mlčení. Snad tentokráte vedoucí činitelé vezmou toto na vědomí a budou nás o všem dle možnosti informovati a dočkáme se letos přece uveřejnění popisu průběhu valných schůzí všech důležitých institucí, co rozhodně bude míti blahodárný vliv na odbory a také náš veřejný život bude trochu čilejší.

Přítel.

Uklidnění na Balkáně.

Jaký to byl stále strach mezi diplomaty Západu při sjednávání mírových smluv před „balkanisací" Evropy. Tím chtěli naznačit stalý neklid a nebezpečí války mezi balkánskými státy. Zatím však ten Balkan překvapuje a mohl by býti přímo vzorem rozumného postupu a přátelské dohody mezi státy i na západě a severu Evropy. Došlo ke vzájemné dohodě mezi Jugoslavijí, Rumunskem, Tureckem a Řeckem. Tato dohoda jednala také s Bulharskem o přístup k tomuto svazu. Mimo svaz zůstala jen Albánie, která má však jistý poměr k Italii a nemůže jednat v zahraničních otázkách tak nezávisle, jako státy jiné.

Bulharsko mělo své námitky k přistoupení do Svazu. Má mnoho otázek nevyřešených s Rumunskem, Řeckem a Tureckem, avšak snahou nynějšího předsedy Svazu Rudži beje, budou jistě mnohé bolesti odstraněny.

Mezi Bulhary a Jihoslovany byla otázka macedonská. Co bylo pro ni prolito krve! Co existencí zničeno! Nakonec se na půdě bulharské vyvinula z této touhy po samostatné Macedonii jakási zdrůda; z jihozápadního Bulharska se vytvořila skoro samostatná macedonská republika pod krutovládou dvou politických stran, jejichž stoupenci se stříleli i po ulicích sofijských. Vliv macedonských horlivců pro svobodu Macedonie nejen bulharské, nýbrž i jugoslávské a řecké byl tak veliký, že státy odpuzoval od sebe a každá myšlenka smíru byla macedonskou stranou potřena.

Do tohoto sporu zasahovaly i státy, které jen těžily z tohoto nepřátelství, zejmena mezi Bulharskem a Jugoslavií. Ke smíru nemohlo dojít, dokud tu stále silná strana macedonska v Bulharsku. Teprve, když v Bulharsku byla zlomena moc politických stran, car bulharský Boris přikročil ke zlomení vlivu macedonské strany, opravdu do té doby obávané.

Republika macedonská se zřítila a — obyvatelsvo celého jihozápadního Bulharska, které musilo platit dvojí daně, které nebylo jisto svými životy a majetky ve vzájemném vraždění, si zhluboka oddychlo. K velikému překvapení i bulharských kruhů nedošlo k žádným komplikacím. Tím byla uvolněna cesta k přátelské dohodě bulharsko-jugoslávské, která byla nyní úspěšně podepsána.

Po tomto úspěchu obrací se min. předseda jugoslavský Stojadinovič k druhému problému, neméně obtížnému — k problému uspokojení charvátského lidu. Tento problém býval někdy proplétán otázkou macedonskou, s níž měl mnohé momenty společné, jako otázku pozemkovou, touhu po autonomii, církevní rozdělení, náboženské rozdíly atd.

Stojadinovič zahajuje porady s vůdcem chorvátské oposice dr. Mačkem, o němž se soudí, že ví, co chce, co může chtíti.

Min. předseda Stojadinovič je zvyklý jíti energicky vlastními cestami a neleká se i tak ožehavých problémů. Chorvátská otázka je arci těžkým ořechem, kde, bohužel, nerozhoduje pouze dobrá vůle a energie s jedné strany, nýbrž i evropský rozhled, klidná rozvaha nezatížená těmi nekonečnými a malichernými spory a případy umíněnosti, podezíravosti, panovačnosti, náboženské i politické vášnivosti, již tak často pozurujeme zvláště mezi Slovany.

Ta část Evropy, která až do světové války a krátce po světové válce byla na západě Evropy místem hašteření a stálého neb zpeči pro mír, se stává vzorem některým státům i na západě Evropy a slovo Balkán dávno již pozbylo té „hrůzy", kterou vždy budilo u západních národů.

Osvětová hlídka.

Hana Šbliková:

Neumřela nám.

(K 75. výročí úmrtíB oženy Němcové.)

„Co tě bolelo, ty ubohé srdce? co ti udělali?" povídala babička tichým hlasem. „No, už ti nikdo nenahradí, co's vytrpěla: kdo je vinen, Bůh ho bude soudit, ty's ve světle a p koji."

Němcova vkládá tato slova do úst babičky, která přišla naposled se rozžehnat s mrtvou Viktorkou, ale jako by je vykřiklo její zmučené srdce nad svým žalostným těžkým osudem, neboť nikdo snad nepocítil na sobě tolik bídy, ponížení i nepochopení, jako právě ona. Z jaké hloubky bolesti je však musela načerpat, nechala-li je tak smírně vyznít. Jen na dně lidské duše vytryskují takové čisté prameny a zřídka kdo se k nim přiblíží, aby se napil živé vody nesmrtelnosti.

Co tě bolelo, ubohé srdce?

Bylo toho mnoho, co ji tisklo k zemi, deptalo její silnou vůli a podrývalo její světlé dílo a přece zůstává paprskem, který nám svítí přes desítky let. Je tomu tři čtvrtě století, co odešla a její Babička žije svěží. Učenci a lidé velmi významní sahají po ní ve chvílích oddechu, aby u ní našli trochu klidu a jasné pohody. V anketě L. N. setkali se s podobným doznáním:

„Četl jsem mnoho literatury anglické i francouzské, klasické i nejnovější, však nic mne neupoutalo a nezaujalo tak jako Babička Boženy Němcové, k níž jsem se po létech vrátil."

Toto doznání je jedním z mn ha důkazů, že Babička je víc než kniha, kterou přečteme. Němcová ji napojila krví vlastního srdce a životní síla, tak rychle unikající z nemocného těla autorčina se naschráněla na popsaných stránkách jejího velkého odkazu.

Hladová, zklamaná všemi a vším živoří Němcová v Litomyšli, zatím co nakladatel Augusta, nemoha se dočkati nového románu, dává sázet Babičku. Chtěla ji předělat, změnit, ale již se jí nedostává sil a tak zůstává příběh takovým, jakým jej nadychlo její věřící a milující srdce, neboť Babička je od počátku až do posledních řádků záležitostí srdce. Je to světlý obláček nadblátivou cestou.

Celý život Němcové byl tvrdým klopýtáním po úhoru přece však nesla hlavu zpříma a dívala se do oblak. Je plná dobroty k lidem, věří v ně a vždy znovu se důvěřivě rozjásá nad každým sebemenším projevem přátelství, teplým stiskem ruky. Doufá, i když je ustavičně zrazována, zapomíná a idealisuje, kde jiní méně výluční a méně světlí hartusí nebo proklínají.

Svou osobností i zjevem probouzela v lidech silné vášně, sympatie a přátelství. Bylo jich mnoho, kteří ji milovali a ctili, ale poněvadž předcházela o tolik dobu, nedoved i ji plně pochopit a docenit. I ti nejlepší z přátel na ni zapomínali a tak zůstávala sama v mrazivém nedostatku.

Ve chvílích naprostého zoufalství sedá k práci, sedá k ní proto — není třeba si zatajovat nebo idealisovat fakty — aby vydělala. Sebenepatrnější částka je vítaným příspěvkem v domácnosti kde se nedostává na otop, kde jediné střevíce jsou prošlapány a kde nemoc, častý host těchto podvyživených lidí, tak nelítostně řádí.

Němcová si chce vydělat psaním tolik, aby se osamostatnila a uživila děti i sebe, neboť její manželství je plné útrap, na nichž finanční potíže mají značný podíl. Její plán by byl odvážný i pro zdravého, samostatného muže, ale pro churavou ženu, spoutanou mateřskými povinnostmi, smýkanou osudem z místa na místo, je to nesplnitelný sen. Pouze ona sama mu věří a zkrášluje si jím zlé všední dny.

Žije a sní. Sní a žije. Její tvorba je úzce spjata s jejím vnitřním životem, světem přání, tužeb i vzpomínání. Přenáší si tyto poklady do netopeného, špatně osvětleného pokoje, opájí se jimi, raduje se z nich a čerpá posilu pro nadlidské utrpení, vložené na její bedra.

Jiní by se zřítili, zatrpkli, ona však roste, stává se smírnou a utěšující. Utěšuje netolíko sebe, ale i neznámé, kteří se zrodí až ona už dávno bude odpočívat ve světle a v pokoji. I ti budou k ní chodil pro povzbudivé slovo, pro pohlazení. Budou se k ní vracet po letech, v kterých přečtli mnoho knih vzácné moudrosti. Budou ji hledat protože Němcová je básnířkou všelidského bratrství a přes propasti vášní, zločinů, rozpolteností, přes hory nenávisti, pesimismu i zoufalství nepřestane člověk toužit po onom kouzelném sbratření a bude trvale s vděčností naslouchati těm, kteří mu o něm dovedli zpívat.

A Němcová to uměla. Její Babička jo dar Boží. Prostá a lidská mluví k nám naším jazykem a její moudrost je moudrost země, po které chodíme, kterou milujeme, která nás chrání, držíme-li se v houfu přitisknutí k ní.

Nikdo z nás nepůjde malým údolím Úpy, aby nepotkal usměvavou stařenku s vňoučaty, aby si ve své představitosti nevyvolal mistrně zachycené scény z životního odkazu spisovatelčina.

Čtenář neanalisuje příběhy, neptá se, bylo-li tomu tak, prostě podléhá sugestivnímu kouzlu vyprávění a věří, že byly, protože jsou, neboť velký duch jim vdechl nesmrtelnou duši.

Dech boží vane nad údolím.

Ale vane i jinde. Babiččina tvář se na nás usměje z každé přívětivé

Besídka.

Ford dělá bilanci.

Největší automobilka světa uzavřela, podle všech předpokladů, letošní obchodní rok čistým ziskem kolem 100 mil. dolarů. Když si představíme, že tato obrovská továrna, jejíž hodnotu odhaduje Wallstreet*) na 2 a půl miliardy dolarů, byla vybudována bez nejmenšího úvěru, pak se ukáže čistý zisk 100 milionů dolarů v zcela jiném světle: tím čím, ve skutečnosti je: normálním výnosem prvního roku skutečného hospodářského zotavení Spojených Států.

A toto obrovské bohatsví vytvořil jediný muž: syn farmáře, který se zaměstnával mechanikou a který dbal jen velmi málo o knihy — a to tak málo, že když byl jednou tázán před soudem při procesu, který vzbudil pozornost celého světa, na události z historie své země, koktal rozpačitě jako školák. Tento úcty hodný dvaasedmdesátník, na němž není ani dekagram zbytečné tělesné váhy, obohatil zorganisováním seriové výroby a racionálním využitím materiálu i pracovní síly, národohospodářský slovník o nový pojem: Fordismus.

Začátek.

Veškerým kapitálem, který měl Ford do začátků své práce, byla vlastně jen hlava a ruce. A jak je vidět, stačily. Dnes zaměstnává Ford přímo 200 tisíc dělníků. Výdělečné možnosti dalších dvou milionů lidí závisí od chodu a výnosu jeho dolů, polí, lesů a pomocných továren. Zastavení tohoto mocného organismu by samo stačilo k vyvolání velkého zmatku v americkém národním hospodářství.

Fordova aktiva činí 200 milionů dolarů. Nepotřebuje tento obrovský obnos pro své běžné obchodní operace. Ale má je v reservě pro případ potřeby. Jednou v roce 1921 byl tak u konce s hotovými penězi, že by ho byly málem připravily o jeho podnik banky, které skoupily jeho dlužní úpisy. — A to bylo pro něj poučení!

Než se rozhodl začít vyrábět automobily, byl až do roku 1904 vrchním inženýrem v první Edisonově elektrocentrále. Jeho obchodní kapitál pro začátek činil 125 tisíc dolarů, z nichž mu však patřilo jenom 40 tisíc; zbytek dalo dohromady několik jeho přátel z Michiganu. Velmi záhy však odkoupil hlavní část podílů svých společníků. Přesto však ještě v roce 1919 měl jednoho společníka, který dělal stále velké námitky proti tomu, když Ford investoval většinu rostoucích čistých zisků opět a opět do továrny. Ford posléze vykoupil i jeho podíl. Stálo ho to však „maličkost" — 75 milionů dolarů. Musel za každý stodolarový podíl vyplatit 12.500 dolarů. Jiný partner, který investoval do továrny 2.500 dolarů, dostal odstupného celý milion.

Lepší nervy.

Zní to jako moderní pohádka. Ale Ford nevidí ve svém úspěchu ani tro-

*americká bursa.

zbrázděné tváře staré venkovanky.

„Dávno, dávno již tomu, co jsem posledně se dívala do milé, mírné tváře, co jsem zulíbala to bledé líce plné vrásků, nahlížela do modrého oka, v němž jevilo se tolik dobroty a lásky; dávno tomu, co mne posledně žehnaly staré její ruce! — Není více dobré stařenky! Dávno již odpočívá v chladné zemi. — Mně ale neumřela! Obraz její otisknut v duši mé s veškerou svojí barvitostí, a dokud zdráva zůstane, dotud bude žít v ní.“

Ne, neumřela nám!

Žije v našich stařenkách. Je symbolem všeho ušlechtilého a dobrého, strážcem trvalých hodnot národa.

Cesta k smrtelnosti je krutá. Němcová ji prošla statečně a nesmlouvavě a za to jí dovolili bohové vynésti z hlubin země na světlo jedinečný zářivý diamant.

Šťastná to žena! N. O.

Dopisy.

Lidé na kře, komedie soudobá českého dramatika V. Vernera na prknech Volyňského nár. divadla v Lucku.

V neděli 17. ledna 1937 r. odbyl se křest premiery Lidé na kře, která loňského roku proběhla vítězně všemi předními scénami československými. Do nabitého sálu městského kina vyráželi z jeviště pohotoví a zruční herci odvážné sentence a palčivé problémy dneška. Až to hýbalo řadami, když z jeviště se zařezávaly výčitky vyřaděných a když bída dneška sugestivní hrou se svlékala do příšerné nahoty.

Ještě film divadlu neodzvonil, je poznat sílu přímeho slova a gesta herce, který se stává ve hře zasvěcené kazatelem její ideje. A herci Volyňského divadla hráli s vervou. Jejich fráze přesvědčovaly a gesta potvrzovala, že hrají s chutí a že své role vyžívají do maličkostí. Jako tentokrát i vždy je jejich hra až přepnuta energií a životností. Zdá se až přeexponovaná, ale v celku dobře vyznívá a zaujme naráz. V tom se snad liší od našich herců a jejich produktů. V Československu hru inspiruje a ovládá více režisér, který ji stylisuje podle svých visí, takže se stává více básnickým přeludem než skutečností. Herec se musí uzavřít do masky určené režisérem a nemá tolik volnosti, aby mohl vyžívat svou hru na 100 proc. Stylisovaná hra dovede však zaujmout jen lidi citově prohloubené a obdařené schopnosti visuelní. Takoví mají ze hry požitek básnický, kdežto lid pociťuje málo mastnoty životní a nedostatek svých pohledů a gest. Ma-li se z jeviště dodávat chuť do života, pak je sugestivní realismus na místě ve všech hrách zrcadlících život. Tak snad chápou poslání divadla v Lucku a proto tolik života vloženo do rolí. Hra tím získala na účinnosti pro všechny a po přestávkách bylo s obdivem pronášeno: „To sztuka!“ Vskutku herci se vyznamenali a sklidili zasloužený potlesk.

Ze všech divadel letošní sezony byl tu úspěch největší. Je to zároveň úspěch pražského krajana, který Čechoslovákům dělá cennou reklamu. To také třeba poznamenat k dobru provedení, že u vědomí autorských práv byly ve hře ponechány všechny názvy, jež přímo upomínaly na její český původ. A máme to u nás dobré kusy na vývoz. — j. p. o. —

Z Ulbárova.

Dne 8 ledna 1937. r. sehrál Odbor SČM. v Ulbarově, divadelní hru: „V poutech“. Obraz ze života volyňských Čechů v 5 jednáních o 3 proměnách od Karla Plamínka.

Dílo p. Plamínka zasluhuje plného uznání a těší se velké oblibě široké veřejnosti, čemuž nasvědčuje ohromná návštěva jak domácích tak i cizích hostí i s dosti vzdálených vesnic.

Ne menších zásluh dobyly si zpěvy obsažené v této hře a komponované p. Jaroslavem Židlickým ze Sienkievičovky. Přímo hrobové ticho zavládlo, když se zvedla opona a zvuky prvních slok úvodní písně nesly se přeplněným sálem.

I naši ochotníci byly dostatečně odměněni! Sklízely salvy potlesku po každé jednotlivé scéně a tím bylo jim i neúnavnému režisérovi panu T. Naumenkovi dáno plné zadostiučinění za jejich obětavou práci.

Doufám, že povzbuzen nevšedním zájmem široké veřejnosti o svou práci, p. Plamínek překvapí na příští divadelní sezonu zase nějakou novinkou upravenou pro české jeviště na Volyni. A. V---k.

Za Josefem Žďárským

Dne 17. XII. 1936 roku zemřel v naší obci Novinech jeden z nejhorlivějších členů našeho Kola České matice školské Josef Žďárský.

Po založení Kola ČMŠ J. žďárský byl dlouholetým jeho pokladníkem. Ačkoliv byl mnoho let těžce nemocen vždy osud ČMŠ mu ležel na srdcí. Druhý rok světové války byv těžce zraněn, neuzdravil se již nikdy více. Další jeho žití bylo pásmem nadlidského strádání, nikdo ho však nikdy neslyšel by se rouhal; trpělivě snášel svůj těžký osud. 17. prosince min. roku zakončil své strastiplné žití. Každý, kdo ho znal, upřímně ho želel a hojná účast lidů svědčila o tom jak byl obliben.

Byl dobrým občanem, starostlivým otcem v rodině, obětavým členem na-

---

chu magie. Pro něj je jeho vzestup prostým důsledkem dokonalého vyřešení obchodního problému a dokonalého pochopení psychologie mas. „Mnohem více podnikatelů se unaví, než ztroskotá“, pravil jednou tento muž žulové vůle a tenkých, stále semknutých retů: „Nepotřebuji ani více vědomostí, ani peněz, ani geniality, ani štěstí, nýbrž prostě lepší nervy a tvrdší klouby.“

Vynálezce seriové výroby hledí na moderní civilisaci, jako na ohromné smetiště odpadků nešetrnosti a bezplánovitosti: promarněný čas, promarněná energie, promeškané možnosti. Předpovídá, že v budoucnu se bude pracovat denně jenom 4 hodiny v ideálně čistých a světlých továrnách. Proč musí dnes dělníci pracovat denně osm i více hodin? Poněvadž celková světová výroba není ještě dopodrobna zorganisována a poněvadž dnešní dělník může vyrobit automobil nebo tonu uhlí nebo kus ocele za konkurenční cenu jenom v tom případě, když skutečně pracuje tak dlouho. Ale pracovní program může být ještě mnohem více zhospodárněn a také jednou bude. Každý ušetřený zbytečný pohyb znamená i ušetřený čás a peníze. Dělník, který našal možnost snížit počet pohybů roku při jedné manipulaci z osmi na sedm, ušetřil Fordovi 35 tisíc dolarů ročně.

Henry Ford platí ještě dnes nejvyšší mzdy ve své zemi, přestože ta nemá ve výši mezd sobě rovné. Ale jeho dělníci musí dát za svoji mzdu přiměřený výkon. Zaměstnává dilovedoucího, vysokého Švéda Sörensena, který při každodenním obědě v kanceláři, k němuž se shromažďují všichni ředitelé, sedí po boku šéfově. Sörensen je diktátorem pracovního procesu. Vynalézá možnosti zvýšení tempa běžícího pásu. Ford platí nejvyšší mzdy, ale potřebuje jenom nejlepší pracovníky.

První automobil.

Zájem o techniku se probudil ve Fordovi četbou technických časopisů, které občas docházely až na farmu jeho otce. Hlavní jeho zájem se soustředil na spalovací motory. Otec si přál, aby byl zemědělcem a také mu daroval 40 jiter půdy. Ford je obdělával tak dlouho, dokud nepostavil první benzinový motor. Pak přijal místo u Edisona v Detroitu, postavil si na jeho dvoře kůlnu a začal v ní ve volných chvílích stavět první automobil. Ten se stal hned při prvním objevení na ulicích Detroitu obrovskou sensací.

Do roku 1903 si ušetřil celkem 40 tisíc dolarů, které pak vložil do Ford Motor Company. Historie vzestupu tohoto podniku na koncern, který již v roce 1910 vyráběl 18 tisíc automobilů a který jich dnes vyrobí 2 miliony za rok, byl stejně jednoduchý jako úžasný. Pokaždé, když rozšiřoval svoji továrnu, potřásali lidé nedůvěřivě hlavou a říkali si: „Kdypak už ten Ford udělá konečně bankrot?“

A skutečně dvakrát mu Ford ušel opravdu jenom o vlas. Jednou se jej pokusila ruinovat konkurence patentním procesem, podruhé by jej byla málem porazila krise v roce 1920-21.

šeho Kola ČMŠ. Budiž mu země lehkou, čest jeho památce.

Za Kolo ČMŠ.

Jan Krámský, jednatel. A. Anděl, předseda.

Dary a věnování.

Výsledek sběrací akce „Týden Matice“, pořádané ve dnech 27.X. — 2.XI. 1936.

(Dokončení.)

Č. s. l.	Osada	Sebraný obnos.	Průměr na osobu.
61.	Lipiany	42,— zl.	2,62 zl.
62.	Novosiolky české u Sienkievičovky.	— —	— —
63.	Verba-Smolárna	22.50 “	1,40 “
64.	Zdolbunov	411,— “	3,54 “
65.	Sofievka II.	23,25 “	0,83 “
66.	Sienkievičovka	188,— “	2,38 “
	Budki-Hubinské Hájenka Sklíň-Dvůr	67,— “	4,21 “
67.	Český Háj	— —	— —
68.	Podlesice	40,— “	20,— “
69.	Klopoty	8.35 “	0,76 “
70.	Trnkovka	1,— “	1,— “
71.	Dažva	37,— “	1,80 “
72.	Lisyn	24,90 “	4,16 “
73.	Mizoč	63,— “	2,33 “
74.	Máslenka	26,25 “	1,25 “
76.	Omelany Malé	19,— “	1,58 “
77.	Jaseniče	— —	— —
78.	Ploska (roven.)	14,85 “	2,97 “
79.	Vilhemovka	8,80 “	1,47 “
80.	Krupa	14,90 “	1,15 “
81.	Omelanik	19 — “	1,19 “
82.	Moštěnice	— —	— —
83.	Podvysoká	7,70 “	0,55 “
84.	Zborov	34,55 “	1,70 “
85.	Ludhardovka	— —	— —
86.	Dolinka	24,— “	0.92 “
87.	Horodyště	25,— “	0,90 “
88.	Ivančice	— —	— —
89.	Dubno	25,— “	1,80 “
90.	Podhájce u Luc.	4.— “	4,— “
91.	Podhájce u Dub.	79,— “	3,04 “
92.	Ploska (dub.)	23,— “	1,— “
93.	Bohušovka	10,20 “	2,04 “
95.	Varkoviče	— —	— —
96.	Kurdybán Žornovský	— —	— —
97.	Kněruty	31,— “	1,40 “
98.	Lidava-Májevka	11,60 “	0,72 “
99.	Mlynov	— —	— —
100.	Černý Les	— —	— —
101.	Křemenec	53,30 “	5,92 “
102.	Hošča	27,50 “	1,96 “
103.	Kozín	36 — “	3,27 “
104.	Verchovsk	30.50 “	5,08 “
105.	Horochov	20.— “	1,17 “
106.	Bryšče	6.— “	0,43 “
107.	Románov	12,40 “	1,24 “
	Razem	6.532,12 zl.	1,88 zl.

V prosinci 1920 zavřel Ford svoji továrnu „aby si důkladně vyčistil stůl“. Viděl, že má příliš početný personál, že výdaje byly tak vysoké, že pohlcovaly větší část čistého zisku. Viděl, že jedno auto vyrábí za den 15 dělníků. Zmenšil tento počet na 9. Dal výpověď každému druhému úředníkovi, dávaje mu však možnost jít pracovat do továrny. Tímto reorganisovaným procesem zmenšil personální náklady, připadající na jeden automobil, ze 150 dolarů na 100, aniž by snížil mzdy o jediný cent. Měl tehdy na hotovosti 20 milionů dolarů. Zato dluhy činily 60 milionů dolarů; a byly splatné v nejbližší době. Věděl dobře, jak lačně číhají banky, aby dostaly jeho podnik pod svoji kontrolu a dirigovaly výrobu v nich v tom směru, že by zvýšily cenu každého vozu hned o 100 dolarů. Na způsob, jakým dovedl Ford tehdy zpeněžit každou svoji cennou věc, jen aby zmařil plán bank je Ford ještě dnes hrdější, než na všecky své ostatní výkony.

Poděkování.

Ze Zdolbunova.

Odbor ČMŠ ve Zdolbunově vřele kvituje hostům při křtinách u p. Štěpána Blažka za dar Zl. 10.40 ve prospěch místní školy, který byl sebrán na podnět p. Františka Ludvíka. Panu Václavu Tomášovi, synu Josefa rolníku ze Sofijevky projevuje srdečné poděkování za dar Zl. 20.— ve prospěch Matice.

Josef Kosek, jednatel. A. Khol, předseda.

Kronika.

Vzrůst exportu zemědělských produktů z Polska.

Podle statických údajů vzrostl v minulém roce značně vývoz zemědělských produktů. Tak na př. bylo v r. 1936 vyvezeno 23.587 tun hrachu v hodnotě 6.321.000 zlotých proti 16.545 tunám v hodnotě 5.913.000 zlotých v r. 1935. Luštěnin bylo v r. 1936 vyvezeno 21.3000 tun v ceně 6.505.000 zlotých proti 16.157 tunám v ceně 5.450,000 zl. v r. 1935. Vývoz olejnatých semen dosáhl v r. 1936 — 13.114 tun v ceně 5,570.000 zlotých proti 8.898 tunám v ceně 4,249.000 zl. v r. 1935. Velký vzrůst nastal ve vývozu brambor, jichž bylo loni vyvezeno 49.223 tun v ceně 4,515.000 zl. proti 28.368 tunám v ceně 2,357.000 zl. v r. 1935. Také vývoz chmele vykazuje za loňský rok značný vzrůst, a to 2.603 tun v ceně 5,081.000 zl. proti 1.685 tunám v ceně 4,385.000 zl. v r. 1935,

Soukromý život nejbohatšího muže světa.

Nejzámožnější muž světa — Henry Ford — nekouří a nepije a vede obdivuhodně pravidelný život. Každý večer jde spát přesně o půl desáté. Nebyl nikdy vážně churav a má ve svých 74 letech energii a životnost úplně svěžího muže Henry Ford věří, že jsme teprve na začátku technického rozmachu a předvídá zcela vážně dobu, kdy budou veškeré těžší práce dělat za lidi roboti, zatím co lidé budou zaměstnáni nejvýše 4 hodiny denně plněním příjemných a neunavujících úkolů. Mnozí lidé se budou této Fordově utopii smát. Ale Fordovi se smáli lidé již víckrát — když začínal i později, když stupňoval svoji podnikavost do neuvěřitelných tehdy rozměrů. Ale ukázalo se, že kdo se mohl smát nakonec, byl přece jen Henry Ford.

„Výběr.“

Dohoda o Gdansku.

V závěrečné schůzi lednového zasedání Rady Společnosti národů byla přijata zpráva o Gdansku. Na základě návrhu ministra Becka bude lze odstraniti hlavní překážky, jež stojí v cestě ženevské kontrole v Gdansku. Největší důraz se v politických kruzích Společnosti národů klade na to, že zpráva ministra Becka obsahuje závažné prohlášení gdanského senátu o tom, že právní statut svobodného města Gdanska bude zachován, že závazky, z tohoto statutu vyplývající, nebudou porušovány a že i styk gdanského senátu s vysokým komisařem Společnosti národů bude upraven na základě tohoto právního statutu.

Činnost Hodžovy vlády.

Hodžova vláda, která je v úřadě od konce října 1935, může poukázati jak v ohledu zahraničně-politickém, tak v ohledu vnitřně-politickém na celou řadu svých významných úspěchů. Poměr Československa k Francii je dnes pevnější než kdy jindy, rovněž vztahy k Velké Britanii vykazují prohloubení. Vysvítá to nejzřetelněji z úředních prohlášení, která přinesl britský rozhlas, jakož i z rozličných úvah londýnského tisku. Navtěva rumunského krále Carola v Praze měla slavnostní průběh a přispěla k tomu, že upevnila svazky mezi Prahou a Bukareští. Při tom nutno míti na zřeteli, že tyto úspěchy nebyly prv Hodžovu vládu lehce dosažitelné, jelikož smlouva mezi Československem a Ruskem se stala předmětem polemik a dala podnět k rozličným pověstem. Nyní vláda se zabývá vnitropolitickými záležitostmi a zejména jednáním s německými stranami. Příští týdny a měsíce budou neobyčejně významné pro vnitřní situaci v Československé republice.

Spolupráce francouzsko-britsko-německá.

Na politických místech pařížských je přikládán značný význam rozmlu-

vé, kterou měl při svém průjezdu Paříži na cestě do Ženevy Anthony Eden s ministerským předsedou Léonem Blumem. Léon Blum pozval britského ministra zahraničí Edena a britského velvyslance v Paříži sira George Clerka na večeři do soukromého bytu a rozmlouval s oběma britskými státníky téměř do odjezdu půlnočního ženevského rychlíku. Praví se, že projednali hlavní myšlenky chystaného plánu spolupráce francouzsko-britsko-německé.

Tento plán prý bude záhy předložen Berlínu. Plán prý navrhuje, aby Anglie s Francií poskytly finanční prostředky k utvoření společností na lepší získání surovin a výrobků všeho druhu v koloniích. Německo by poskytlo technické vybavení k této práci, inženýry a odborné pracovní síly. Plán je ovšem podmíněn určitými politickými přísliby Německa.

Po Baldwinovi N. Chamberlain?

Jak se oznamuje ministerský předseda Baldwin, který loňského roku trávil delší zdravotní dovolenou a pak se opět podjal se vší energií záležitostí britského imperia, která končila abdikací krále Eduarda VIII., hodlá po korunovaci nynějšího britského krále Jiřího VI. se vzdáti politické činnosti, poněvadž je jeho osobním přáním, aby v nynější vážné době byl na místě tak důležitém muž pevného zdraví.

Nástupcem má býti Mr. Newille Chamberlain, který jako ministr financí britské říše v její nejtěžší době, když hospodářská krise zasáhla Anglii velmi hluboko, se tak skvělým způsobem osvědčil a získal si nejen důvěru britských finančních kruhů ale též i všech členů konservativní strany. Zdá se, že tradice slavného ministra Joe Chamberlaina nezahyne ani po odchodu Sira Austina Chamberlaina, který jako zahraniční ministr si dobyl velké úcty a dostal též, Nobelovu cenu míru za locarnský pakt.

Anglické církve studují španělské poměry.

Delegace, složená ze zástupců anglikánské církve a ostatních anglických církví, odjede v nejbližší době do Španělska, aby podala zprávu o náboženské a sociální situaci na poloostrově Pyrenejském.

Dohoda o alexandretském sandžaku.

Rada Společnosti národů dokončila také jednání o alexandretském sandžaku (nevelké území mezi Tureckem a Syrií, která je pod francouzským mandátem a kde vznikly vážné nepokoje k vůli volbám) a schválila podrobnou zprávu švédského delegáta Sandlera, obsahující přesné návrhy na úpravu nových poměrů ve sporném syrském území. Sandžak zůstane samostatnou státní jednotkou, při čemž pouze zahraniční věci budou spravovány syrským státem. Vedle tureckého úředního jazyka bude podle rozhodnutí Rady, k němuž brzy dojde, používáno i arabštiny. Turecko a Francie uzavrou užší dohodu o demilitarisaci sandžaku a o vzájemných zárukách nedotknutelnosti turecko-syrských hranic.

Nový americký vyslanec v Moskvě sir J. Dawis přivezl si s sebou potraviny pro celý rok.

Sir Joseph Dawis, nový americký vyslanec v SSSR., přijel do Moskvy s chotí a dvacetiletou dcerou. Několik dní před jeho příjezdem přijelo do Moskvy služebnictvo: 12 sluhů a dekoratér, kteří zařídili byt vyslancův. Současně dal si vyslanec dopraviti 25 přenosných chladíren se zásobou potravin na celý rok a smetany na 2 roky. Celou tuto zásilku doprovázel odborník, který dohlížel na potraviny a chladírny.

Moratorium války na šest měsíců.

President Carnegiovy nadace Murry Butler sdělil mírový plán, k němuž dal podnět známý polární badatel admirál Byrd. Plán má umožnit řešení nynějších mezinárodních obtíží. Podle plánu zavázali by se signatáři Kelloggova mírového paktu k tomu, že nevypovědí v období 6 měsíců války. President Roosevelt a státní sekretář Hull jsou vyzýváni, aby získali ke spolupráci ostatní anglicky mluvící národy.

Vojenská diktatura v Japonsku?

27 t. m. v časných ranních hodinách sešel se japonský kabinet, aby nalezl řešení krise, která vznikla při střetnutí mezi stranami a min. války ve sněmovně. Mluvčí potvrdil poloúřední zprávu, že branná moc žádá ultimatum formou rozpuštění sněmu, poněvadž další spolupráce na sněmu zastoupených stran se zdá býti nemožná. Jestliže rozpuštění sněmu následkem odporu čtyř ministrů, zastupujících strany, by se nedalo uskutečniti, žádá branná moc odstoupení těchto čtyř ministrů a jejich nahražení muži, kteří nejsou stranicko-politicky vázáni, aby se tak rozpuštění sněmu takto přetvořeného dalo provésti. Mluv-

rala se, napolo omdlelá láskou, jež jako žhavý proud rozechvívala každý její nerv. Usedl na zahradní židli a chovaje ji na svém klíně, svou tváří přitiskl se k její tváři.

„Pověz mi, máš-li mne ráda" doléhal tlumeně. „Řekni mi, kdy se ti zjevila naše láska řekni mi cokoliv, ať tě slyším hovořit."

„Mám tě ráda" pronesla tichounce a jako by ji síly opustily spočívala v jeho náruči jako dítě v náručí matky, kde se cítí bezpečným. „Ať se stane již cokoliv, jsem tvou a nepřestanu jí býti. Věděla jsem, že se ti líbím a ty, tys se mi líbil od prvního spatření, Ale nevěřila jsem, že můhli bychom býti svoji, a proto jsem se bránila. Teď je mi všechno lhostejno, umřela bych, kdybych ti to neřekla."

A zase její ruce ho objaly, jako by u něho hledaly ochrany před skrytým nepřítelem.

„Ty má drahá a jediná," pravil, s tichým jásotem ve svém hlasu a nazvednuv její obličej zlíbal její ústa, oči, pokryl ji polibky a dotýkal se jejích vlasů. Pila jeho polibky jako opojivý nápoj a zdálo se jí, že ani jinak býti nemohlo, že se musila zrodit tahle velká chvíle, ve které byla stvořena ona záhadná bytost, která se láska jmenuje.

Beze slov seděli, nemohouce se nasytiti

přiviň se k němu, nastav mu svá ústa, nutkalo ji cosi a zase strach před čímsi děsivým ji zdržoval. Slze se jí draly do očí a všechna její obvyklá duchapřítomnost kamsi zmizela.

Cítila dotek jeho ruky, kterou uchopil její ruce. Neměla sil mu je vytrhnouti.

„Vzpamatujte se," prosila, zajíkajíc se opojným štěstím i úzkostí. „Nevíte, co chcete, nevíte, kam se vrháte a kam zavlečete také mne. Dal jste se svésti okamžitým dojmem a budete jednou želeti trpce této osudné chvíle. My dva se k sobě nehodíme, protože nikdy nemůžeme sobě náležet."

„Jak zbytečně rušíte tuto nejkrásnější chvíli našeho života," vyčítal jí netrpělivě, tiskna její ruce a nakláněje se nad ní. „Kterak vás mám ujistiti, že vše, co jsem řekl, je pravda, že jsem odhodlán dostáti svému slibu? Chcete abych vám přísahal? Nedostačí vám moje slovo?"

„Věřím vám," vynutila těžce, „ale uvažujte přece, jste povinen sobě i mně, abyste uvažoval. Vy jste šlechtic, boháč, dědic velkého majetku Jste poután starými ohledy ke kruhům, v nichž mě nikdy mezi sebe nepřijmou. A vy, kdybyste mě tisíckrát měl rád a nejpoctivěji se mnou smýšlel, nesnesete vydědění z kruhů, v nichž jste se zrodil. Váš rod bude překážkou, přes kterou klo-

či očekává, že dojde bezprostředně k rozhodnutí.

Tokijský zpravodaj kanceláře Stefani praví, že po tlaku vojenské skupiny japonské a rozhodnutí o rozpuštění sněmovny jest politická situace japonská velmi nejasná.

Oznámení.

Ze Zdolbunova.

Odbor České matice školské s tělocvičnou jednotou Sokol ve Zdolbunově, dovoluje si Vás zváti na maškarní ples, pořádaný v sobotu dne. 13. února 1937. v sále K.P.W.

Začátek o 21. hod. Vojenská hudba 44 p.p. z Rovna. Bufet vlastní. Vstupné: maska a dámy 1.— zl., pán 1.50 zl. Nejlepší 2 masky obdrží ceny. Výbor.

Maškarní ples odboru české Matice v Lucku.

Jako každoročně, i letos uspořádá Odbor matice v Lucku maškarní ples. Ježto je masopust krátký musí se pospíšit a proto bude pořádan již v sobotu 6. února. A bude to stát za to jako vždy. Přec jednou za rok máme právo odhodit nepohodlnou masku pře tvářky a vyžít noc karnevalu podle své chuti. Tak hlásá prastarý a nepsaný zákon karnevalu. Proto těšíme se a těšte se vy všichni. kteří přijdete v maskách i bez masek a kteří přinesete dobrou náladu. — j. p. o. —

Dětské divadlo české školy v Lucku na 7. března.

Letos se škola s dětským divadlem poněkud z technických důvodů opozdila, takže až 7. března vyrukuje s ním za vedení p. uč. Piehrtové a Krejčího. Neví se ještě co to bude, ale jistě něco pěkného už proto, že to bude ve svátek Masaryka. Přejeme zdar a dobrou volbu.

Loutkové divadlo se představí podruhé o Hromnicích v Lucku

a za vedení pí uč. Kupcové sehraje pohádku pro malé pány kluky a ještě menší slečinky. I dospělí se rádi zasmějí a proto přijdou s malými zároveň.

Různé zprávy.

Největší povodeň posledního století v Americe.

Půl milionu lidí bez přístřeší, 150 měst a obcí pod vodou, to je bilance obrovské povodňové katastrofy, která postihla Ameriku. Znalci soudí, že bude trvati deset dnů, nežli maximum povodně dospěje do údolí Mississippi, a nevylučují možnost, že povodně potrvají ještě měsíc.

President Roosevelt svolal schůzi představitelů všech svépomocných federálních institucí a ředitele Červeného kříže, aby s nimi pojednal o prostředcích, jak neúčinněji pomoci obětem povodní. — President měl také poradu se zástupci armády, námořnictva a pobřežních hlídek. Roosevelt nařídil, aby veškeré síly byly soustředěny k pomoci obětem zátop. Všechna ministerstva budou úřadovati nepřetržitě ve dne i v noci. V úředních kruzích se současně povodně označují za národní katastrofu.

V Louisville dosahuje povodeň 10 m. Elektrické vedení bylo přerušeno a celé město je v naprosté tmě. Řeka Ohio je 16m nad normálem a stále stoupá.

V Cincinnati vypukl požár, způsobený výbuchem nádrží s benzinem, který zničil 32 domů. Krátce poté se vznítilo několik olejových tanků společnosti Standard Oil. Plameny šlehaly do výše 100 m. Hořící olej se rozlil po vlnách. Hasičstvo provádělo záchranné práce z motorových člunů. Ztráty společnosti Standard Oil se odhadují na 3 miliony dolarů.

Starosta v Louisville nařídil aby všech 300.000 obyvatel Louisville bylo evakuováno.

Hmotné škody se odhadují nyní na 400 milionů dolarů. Několik měst podél řeky Ohio bylo evakuováno za pomoci národních gard, parníků i hydroavionů. Přes to, že policie má zvýšenou pohotovost, vyskytly se případy plenění v Cincinnati i jinde.

Hospodářský zpravodaj.

Inž. V. Jansa:

O výživě hospodářských rostlin.

(Pokračování.)

Pouze dusíku, fosforu, drasla a vápna mají rostliny nedostatek v půdě, máme li na zřeteli hlavně tvorbu zemědělských plodin a pícnin. Děje se tak proto že v polním hospodáření máme větší výdej než příjem. Vyvážíme do města mnoho obilí, vepřů, tuků a jiných výrobku a do statku v našich poměrech se nevrací tak-

pýtne štěstí a potom, až bude pozdě, budete hořce želet, že jste se dal strhnouti náladou a já, já potom místo štěstí najdu jenom hořkost v životě a zoufání. Jste šlechetný, nikdy na vás nezapomenu a vděčně budu vzpomínat vaší krásné snahy můj život povznést a učinit mě šťastnou. Spokojte se tím, odložte své rozhodnutí na pozdější dobu. Pusťte mne, zapřisahám vás, vzpamatujte se ve vlastním i mém zájmu.“

Rozhovořila se rychle a v jakémsi vášnivém zmatku hledala spásu ve slovech, kterými snažila se odvrátiti neštěstí, jehož se její rozum děsil. Ale čím vroucnější byla její slova, tím jako by více ho dráždila.

„Považujete mne za nerozumného chlapce, který neví, co podniká?“ vybuchl téměř zlostně. „Myslíte si, že jsem neuvážil dobře vše, než jsem tento závazný krok učinil? Nejsem zhýčkaný hýřil, kterému se zachtělo užíti laciné rozkoše a který, aby ji mohl užiti, vzal útočiště k nesplnitelným slibům. Snad jsem při prvním setkání s vámi byl lehkomyslný, snad jsem se na vás díval očima, které si přály opravdu jen rozkoše a nic více. Ale vaše chování změnilo můj náhled, poznal jsem vás, naučil jsem se ocenit vaše vlastnosti a na konec mi moje srdce řeklo, že jsem se setkal s tou, která jediná si získala mé

úcty, která jediná je hodna, abych svůj život, své city, celou bytost svoji spojil s bytostí její. Netoužím po tom, abych z vás udělal svoji milenku, chci vás míti za ženu. Máte dosti odvahy mne odmítnout? Či máte mne tak málo ráda, že se nechcete mou ženou stát?“

Zaúpěla, hlava jí klesla a oči se jí zalily slzami.

„Proč pláčete,“ lekl se. „Ublížil jsem vám?“

„Bojím se,“ zavlykala. „Bojím se, že štěstí, které jste mi zjevil, nikdy se nesplní, že k vůli mně budete mnoho trpěti.“

„Proč se bojíte něčeho, co ještě není?“ vytýkal vroucně, přitahuje ji zvolna k sobě. „Co na tom, budeme-li trpěti. Nebudeme dva, kteří budeme trpkosti snášet? A nevyváží naše štěstí všechno zlo, jež nás potká? Milado, máš mne ráda?“

Položila hlavu na jeho rameno a najednou, jako by všechen její odpor byl vyčerpán a jako by jasně vytryskl plamen její lásky, oběma rukama ho objala a přivinula se němu s náružívou touhou.

„Můj miláčku, moje sladká, drahá ženo,“ šeptal opojen a líbal ji dychtivě. „Tušil jsem to, moje srdce mne neklamalo.“

Vyzvedl ji a nesl ji k pavilonu. Nevzpí-

řkanic. Tím se porušuje rovnováha živných látek v půdě. Mrva chlévská kterou dávame na pole neobsahuje již ty minerální látky které jsme půdě odňali sklizní a vyvezli ze statku. Pov stalou ztrátu musíme hraditi umělým hnojivem, nechceme-li soustavně snižovati výnosy našeho polaření.

Chlévská mrva je nejrozšířenějším a v polním hospodářství nejvíce používaným hnojivem. Bývá různé hodnoty dle toho, čím domácí zvířectvo krmíme, v jakem stavu je hnojiště a vůbec jak s mrvou zacházime. Přeležely hnůj, přikryty hlinou je hodnotnější, než čerstvý, neb vystavený účinkům vody a slunečního záření. Nejlépe jest hnůj přímo ze stáje skládati v poli na hromadu, poházeti hlinou aby se zamezilo ztrátám dusíku. Uložený hnůj nutno důkladně ušlapati a udržovati ve vlhkém stavu. Tímto opatřením docílime značného vývinu bakterii, které dokonají žádoucího rozkladu mrvy. Čerstvý, ne prokvašený hnůj škodí rostlinám, neboť prodělává pak hnilobné procesy v pudě. Oíky uhlíku mrvy, který se okysličuje na kyselinu uhličitou, uvolňují se různé minerální živiny, které pak jsou absorbovány kořání. Hnůj obohacuje rostliny nejen dusíkem, fosforem a draslem nybrž také kysličníkem uhličitým, který povstává následkem rozkládání humusu. Mají-li plodiny dostatek kysličníku uhličitého můžou se bujnějí rozvíjeti, majíce dostatek ostatn ch živin v půdě.

Průměrné složení chlevské mrvy v procentech.

	Dusík	Fosfor	Draslo	Vápno
Chlévská mrva čerstvá	0·45	0·60	0·30	0·50
Dobře uleželá po 4 měsících.	0·54	0·65	0.35	0·70

Při středním hnojení vyvezeme na 1 ha 50 fůr hnoje o váze asi 6 centu každá, celkem 300 q. Bude-li tento hnůj 4 měsíce konservován, dodáme tedy na 1 ha následující živiny:

Dusík v kg.	Fosfor v kg.	Draslo v kg.	Vápno v kg.
152	195	105	210

Tyto živiny se ovšem nevyčerpají v půdě během jedné vegetační periody:

Normalní sklizeň z 1 ha odnímá půdě toto množství živin:

Plodina	Průměrná sklizeň q zrna	slámy	Spotřeba živin z půdy kg. N	F	K	Ca*
Pšenice	24	40	70	30	50	12
žito	20	40	55	30	60	16
oves	24	36	60	26	65	16
ječmen	24	32	50	26	50	16
cukrov.	400	200	150	60	175	120
bram.	200	80	90	40	160	50

*N (dusík), F (fosfor), K (draslo), Ca (vápno).

V prvním roce z chlévské mrvy se uvolní pouze polovička živin. V našém případě toto množství vystačí obilovinám, leč okopaniny budou nedostatečně zásobeny dusíkem a draslem, jak jest to zřejmé z tabulky výnosů a spotřebovaných živin. Musíme u okopanin zvýšiti dávku domacího hnoje anebo nedostačující živiny nahraditi strojenými hnojivy.

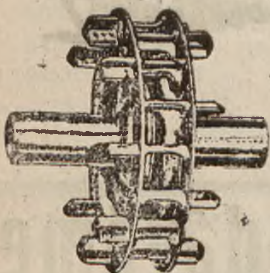
Druhým rokem využijí rostliny asi čtvrtinu živin domacího hnoje. Obiloviny maji nedostatek dusíku. V třetím roce rostliny disponují ještě menším množství živin (celkem asi 15 proc.) poněvadž zajdou zde již ztráty následkem vyluhování, unikání dusíku do vzduchu a pod. Bude-li hospodáři záležeti na dobré sklizni musí přihnojiti aspoň spojeným dusíkem.

(Pokračování.)

CENY OBILÍ.

Záznam 26.I. soukromého obchodu—zač kupuje.

žito	zl. 20.00	za 100 kg
Pšenice	„ 24.50	„
Ječmen	„ 20.00	„
Oves	„ 17.00	„
Hrečka	„ .—	„
Proso	„ .—	„
Řepák	„ 45.50	„
Hrách	„ .—	„
Fasole	„ 30.00	„
Mák	„ 88.00	„
Jetel	„100.00	„

Adresa redakce a administrace: Kwasilów na Wolyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.